

■ Ἀπὸ τὸ Ὁρθόδοξο Μαρτυρολόγιο

**Οἱ Ἅγιες Παρθενομάρτυρες καὶ Αὐτάδελφες
Ἀγάπη, Εἰρήνη καὶ Χιονία
ἐκ Θεσσαλονίκης
† 16ῆ Ἀπριλίου (Γ' αἰ.)**

*Χιὼν τὸ πῦρ ἦν τῆς Χιονίας τάχα,
Ὅδ' συμμετασχεῖν ἠγάπησεν Ἀγάπη·
(Εἰς τὴν Ἀγάπην καὶ Χιονίαν)*

*Βέλος σε πέμπει πρὸς τὸν εἰρήνης τόπον,
Ἄφ' αἱμάτων σῶν ἐκμεθυσθέν, Εἰρήνη.
Χιονίην, Ἀγάπην ἐκκαιδεκάτῃ κατέκαυσαν.
(Εἰς τὴν Εἰρήνην)*

Ἐτὴν **χορεία** τῶν ἁγίων ἐνδόξων Μαρτύρων τῆς Πρωτοχριστιανικῆς Ἐκκλησίας ἀνήκουν καὶ οἱ τρεῖς Παρθενομάρτυρες καὶ Αὐτάδελφες Ἀγάπη, Εἰρήνη καὶ Χιονία.

Προέρχονταν ἀπὸ πλούσια καὶ ἰσχυρὴ οἰχογένεια τῆς Θεσσαλονίκης. Ὄταν ἐκδόθηκε τὸ Διάταγμα τοῦ Διοκλητιανοῦ (304), ποὺ ἀπαγόρευε τὴν κατοχὴ ἱερῶν βιβλίων, ἔφυγαν ἀπὸ τὴν πόλι γιὰ νὰ διαφυλάξουν τὴν πίστι τους καὶ κατέφυγαν σὲ ὄρος ὑψηλὸ πλη-

σίον μιᾶς λίμνης, ὅπου ἐγκαταβίωσαν προσευχόμενες μαζί με ἓναν ἅγιο ἀσκητή, ὀνόματι Ζωΐλο, καὶ ἐν σαρκὶ εὐρίσκονταν στοῦ βουνοῦ τὴν κορυφή, ἐν πνεύματι ὅμως μονίμως στὰ οὐράνια.

Ὅταν ὁ πνευματικὸς Πατὴρ τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολυτρίας († Μνήμη: 22α Ὀκτωβρίου) Ἅγιος Χρυσόγονος, ἐτελειώθη ἀπὸ τὰ ξίφη τῶν εἰδωλολατρῶν, ὁ Θεὸς ἐφάνερωσε στὸν Ζωΐλο τὸν τόπο ὅπου εὐρίσκόταν τὸ σῶμα τοῦ Μάρτυρος, ὥστε νὰ τὸ ἐνταφιάσῃ με τιμές. **Μ**ερικὲς ἡμέρες ἀργότερα, ὁ Χρυσόγονος παρουσιάσθηκε σὲ ἐνύπνιο στὸν Ζωΐλο καὶ τοῦ ἀνήγγειλε, ὅτι μετὰ ἐννέα ἡμέρες, οἱ τρεῖς Ἀδελφές καὶ ἡ Ἁγία Ἀναστασία θὰ συλλαμβάνονταν καὶ θὰ πρόσφεραν τὴν ζωὴ τους θυσία στὸν Χριστό.

Ἡ Ἁγία Ἀναστασία δὲν ἄργησε νὰ παρουσιασθῆ στὸ καταφύγιό τους· τίς ἀσπᾶσθηκε θερμά, τίς ἐνεθάρρυνε νὰ ἐπιμείνουν μέχρι τέλους τὸν ἀγῶνα ὑπὲρ πίστεως καὶ τίς διαβεβαίωσε, ὅτι μὲ κίνδυνο τῆς ζωῆς της θὰ τίς στηρίζε¹.

Τὴν προαγγελθεῖσα ἡμέρα, οἱ στρατιῶτες τοῦ αὐτοκράτορος ἀνεκάλυψαν τὸ κρησφύγετο τῶν τριῶν ἀδελφῶν, οἱ ὁποῖες ὠδηγήθηκαν βίαια στὸν διοικητὴ τῆς Μακεδονίας, Δουλκέτιο, μαζί με τρεῖς ἄλλες χριστιανὲς νέες: τὴν Κασσία, τὴν Φιλίππα καὶ τὴν Εὐτυχία, καὶ με ἓναν νεαρὸ ἄνδρα, τὸν Ἀγάθωνα.

Ὁ διοικητὴς τοὺς εἶπε με βλοσυρὸ τόνο:

- «**Ἄ**νόητοι, τί τρέλλα εἶναι αὐτὴ ἡ δική σας, νὰ μὴ θέλετε νὰ ὑπακούσετε στὶς διαταγὲς τῶν θείων αὐτοκρατόρων;».

Κατόπιν, ἀπευθυνόμενος στὸν Ἀγάθωνα, τὸν ἐρώτησε:

- «**Κ**αὶ ἐσύ, γιατί ἀρνήθηκες νὰ φᾶς τὰ εἰδωλόθυτα ὅπως κάνουν ὅλοι οἱ εὐσεβεῖς;».

- «**Γ**ιατὶ εἶμαι Χριστιανός», ἀπήντησε ὁ Ἀγάθων.

Ὁ Δουλκέτιος στράφηκε τότε στὴν Ἀγάπη καὶ τὴν ἐρώτησε ποῖα ἦταν τὰ αἰσθήματά της. **Ἡ** νεαρὰ παρθένος ἀπήντησε:

- «**Π**ιστεύω εἰς τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα καὶ δὲν ἐπιθυμῶ νὰ ἀπολέσω τὴν καλὴ μαρτυρία τῆς συνειδήσεώς μου».

Ὁ διοικητὴς ἐρώτησε τότε τὴν Εἰρήνη γιατί δὲν ὑπήκουσε στὰ διατάγματα τῶν αὐτοκρατόρων καὶ ἐκεῖνη ἀπήντησε:

- «**Ἀ**πὸ φόβο Θεοῦ». **Τὸ** ἴδιο ἀπήντησε ἡ Χιονία· ἡ Κασσία ἀπὴν-

τησε ἀπλὰ ὅτι ἤθελε νὰ σώσῃ τὴν ψυχὴ τῆς καὶ ἡ Φιλίππα διεκήρυξε, ὅτι προτιμοῦσε νὰ πεθάνῃ παρὰ νὰ ἀγγίξῃ εἰδωλόθυτα. Ἡ Εὐτυχία ἐπέδειξε ἀνάλογο φρόνημα, ἀλλὰ καθὼς ἦταν ἐγκυος στὸν ἕβδομο μῆνα, ὁ δικαστὴς διέταξε νὰ μείνῃ στὴν φυλακὴ. Κατόπιν, ὁ δικαστὴς ἀνέκρινε ἐκ νέου τὴν Ἀγάπη, προσπαθῶν νὰ τὴν πείσῃ νὰ φανῇ διαλλακτικὴ. Ἐκείνη ἀπήντησε:

- «Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑποταγῇ κανεὶς στὸν Σατανᾶ. Δὲν θὰ κατορθώσῃς νὰ μεταβάλῃς τὴν ἀπόφασί μου, ἢ ὅποια εἶναι ἀνένδοτη».

- «Ποιὸς λοιπὸν σᾶς ἔσυρε στὴν παραφροσύνη αὐτῆ;».

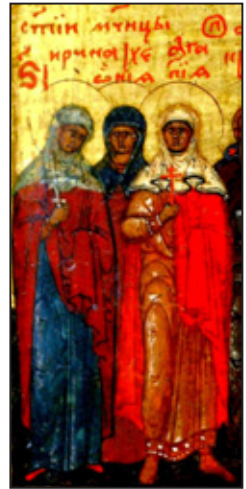
- «Ὁ Παντοδύναμος Θεός, καὶ ὁ Υἱὸς Του ὁ Μονογενῆς, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός», ἀπήντησε ἡ Χιονία.

Διαπιστώνων, ὅτι μάταια προσπαθοῦσε νὰ τοὺς πείσῃ, ὁ διοικητὴς ἀπήγγειλε τότε τὴν ἀκόλουθη καταδίκη: «Ἡ Ἀγάπη καὶ ἡ Χιονία καταδικάζονται νὰ καοῦν ζωντανές, διότι μὲ ἀσεβῆς πείσμα ἀντιτάχθηκαν στὰ διατάγματα τῶν κραταιῶν ἡμῶν αὐτοκρατόρων καὶ διότι ἐξακολουθοῦν νὰ ὁμολογοῦν τὴν διεστραμμένη θρησκεία τῶν Χριστιανῶν, ἢ ὅποια ἀποτελεῖ βδέλυγμα γιὰ κάθε ἄνθρωπο εὐσεβῆ. Ὅσο γιὰ τὸν Ἀγάθωνα, τὴν Εἰρήνη, τὴν Κασσία καὶ τὴν Φιλίππα, θὰ παραμείνουν στὴν φυλακὴ λόγῳ τοῦ νεαροῦ τῆς ἡλικίας των».

Τὴν ἐπομένῃ τῆς θανατώσεως τῶν δύο Παρθενομαρτύρων, ἀνακαλύφθηκαν ἀπαγορευμένα βιβλία, δηλαδὴ χειρόγραφο τῆς Ἁγίας Γραφῆς, στὴν οἰκία τῆς Εἰρήνης, ἢ ὅποια ὥστόσο στὴν ἀνάκρισι εἶχε δηλώσει, ὅτι δὲν εἶχε τέτοια βιβλία στὴν κατοχὴ τῆς. Ὁ Δουλικέτιος τὴν ἀπειλῆσε μὲ θάνατο, τῆς πρότεινε ὅμως νὰ σώσῃ τὴν ζωὴ τῆς, ἂν θυσιάζε στοὺς θεοὺς καὶ ἔτρωγε ἀπὸ τὰ εἰδωλόθυτα.

- «Οὐδέποτε!», ἀπάντησε ἡ Εἰρήνη, «διότι αἰωνία τιμωρία ἐπιφυλάσσεται σὲ ὅσους ἀρνοῦνται τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ὁ Ὅποιος μᾶς ἔδωσε ἐντολὴ νὰ Τὸν ἀγαποῦμε ἄχρι θανάτου. Γιὰ αὐτὸ προτιμοῦμε νὰ καοῦμε ζωντανοί, μᾶλλον, παρὰ νὰ παραδώσουμε τὰ ἱερὰ αὐτὰ βιβλία!».

Μετὰ ἀπὸ ἐξαντλητικὴ ἀνάκρισι, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ δούλη τοῦ Θεοῦ ἐπέδειξε θάρρος ἀνδρείου πολεμιστοῦ, ὁ διοικητὴς διέταξε νὰ τὴν ἐκδύσουν καὶ γυμνὴ νὰ τὴν κλείσουν σὲ οἶκο ἀκολασίας. Ἡ Χάρις ὅμως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος σκέπασε τὴν ἀφιερωμένη παρθένο καὶ κανεὶς δὲν ἐτόλμησε νὰ τὴν ἀγγίξῃ, οὔτε νὰ τῆς ἀπευθύνῃ ἄσεμνα λόγια.

Ἡ Εἰρήνη προσήχθη ἐκ νέου ἐνώπιον τοῦ διοικητοῦ, ὁ ὁποῖος τὴν ἐρώτησε:

- «Ἐπιμένεις στὴν παραφροσύνη αὐτῆ;».

- «Δὲν πρόκειται γιὰ παραφροσύνη, ἀλλὰ γιὰ τὴν λατρεία τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ».

- «Τότε λοιπόν, θὰ τιμωρηθῆς ὅπως ἀρμόζει γιὰ τὴν ἀναίδεια σου», ἀπήντησε ὁ Δουλκέτιος καὶ ἀπήγγειλε τὴν ἐξῆς καταδίκη: «Καθὼς ἡ Εἰρήνη δὲν

ἠθέλησε νὰ ὑπακούσῃ στὰ διατάγματα τοῦ αὐτοκράτορος καὶ νὰ προσφέρῃ θυσία στοὺς θεούς, καὶ ἐπιμένει στὴν πίστι τῶν Χριστιανῶν, διατάζω νὰ καῖ ζωντανὴ ὅπως οἱ ἀδελφές της».

Τὴν ἐπομένη, στρατιῶτες τὴν ὠδήγησαν στὸ ὕψωμα ὅπου εἶχαν θανατωθῆ οἱ ἀδελφές της. Ἄναψαν τὴν πυρὰ καὶ τὴν διέταξαν νὰ πέσῃ μόνη της μέσα στὶς φλόγες. Με ψαλμωδία καὶ δοξολογία πρὸς τὸν Κύριο, ἡ Εἰρήνη ρίφθηκε στὴν πυρὰ, προσφέρουσα τὸν ἑαυτὸ της εἰς τὸν Κύριο θυσία εὐάρεστη².

Τὰ ὑπολείμματα τῶν ἱερῶν λειψάνων καὶ τῶν τριῶν αὐτῶν ἀγίων Παρθενομαρτύρων περισυνέλεξαν εὐσεβεῖς πιστοὶ τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τὰ ἔθαψαν δυτικὰ τῆς πόλεως πλησίον τῶν τειχῶν. Στὸ σημεῖο αὐτό, σύμφωνα μὲ ἀρχαία μαρτυρία, ὑψώθηκε Ναὸς ρυθμοῦ βασιλικῆς στὴν μνήμη τῶν Ἁγίων.

* * *

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ὡς αὐτάδελφοι κόραι καὶ οὐρανόφρονες, πρὸς εὐσεβείας ἀγῶνας ὁμονοῦσαι καλῶς, τὸν ἀρχέκακον ἐχθρὸν κατεπαλαίσατε, Χιονία ἢ σεμνή, σὺν Ἀγάπῃ τῇ κλυτῇ, Εἰρήνη ἢ πανολβία. Καὶ νῦν Χριστὸν δυσωπεῖτε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

+

*Τῷ δὲ ἐν Τριάδι Παναγίῳ Θεῷ,
τῷ ἐνδοξαζομένῳ ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ,
προσκύνησις καὶ εὐχαριστία,
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.*

Ἀμήν!

➔

(*) Ἀρχιμ. Χριστοδούλου Ν. Κογιώνη, Συναξάρι Ἁγίων Γυναικῶν, σελ. 15-20, ἐκδόσεις Ἀδελφότητος Θεολόγων «Ὁ Σωτήρ», Ἀθήνα 2017, ἔκδοση δεύτερη.

- Νέος Συναξαριστὴς τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ὑπὸ Ἱερομονάχου Μακαρίου Σιμωνοπετρίτου, τ. Η', Ἀπρίλιος, ἐκδόσεις «Ἰνδικτος», Ἀθήναι 2007.
- Ἐπιμέλ. ἡμετ.

1. Ἀκολουθοῦμε, μέχρι τὸ σημεῖο αὐτό, τὸ *Μαρτύριο* τῆς ἁγίας Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολυτρίας, τὸ ὁποῖο παρουσιάζει λίγο διαφορετικὰ τὸ μαρτύριο τῶν τριῶν ἀδελφῶν. **Σ**τὴν συνέχεια, συνοψίζουμε τὰ *Πρακτικὰ* τοῦ Μαρτυρίου τους, τὰ ὁποῖα δὲν ἀναφέρουν οὔτε τὴν Ἁγία Ἀναστασία οὔτε τὸν Ἅγιο Ζωῖλο καὶ θεωροῦν, ὅτι οἱ τρεῖς Ἅγιοι συνελήφθησαν πλησίον τῆς Θεσσαλονίκης καὶ ὄχι στὴν περιοχὴ τῆς Ἀκουιλίας.

2. Τὴν 1η Ἀπριλίου 304.